



Jesper Tang Nielsens prædiken helligtrekongers søndag

Taler

Jesper Tang Nielsen
Valgmenighedspræst

Dato

4. januar 2026

Sted

Immanuelskirken, København

Omstændigheder**Prædikentekst**

Matthæusevangeliet kapitel 2, vers 1-12

Salmer

DDS: 749 – 690 – 364 – 138 – 362 – 136

- 1 I dag indleder vi epifani-tiden. De næste søndage, indtil fasten begynder, skal vi gøre om, hvordan det magtesløse Jesus-barn, der kom til verden julenat fremstilles som en, der har magt i verden. Det medfører en række forskydninger af den almindelige opfattelse af, hvad magt er, og i dag bliver magten helt
- 5 grundlæggende forskudt fra at høre til et bestemt sted til at være over hele verden. Og verden er et stort sted.

- ”The world is a big place.” Det er Donald Trump, der har sagt det, og det er jo en af de ting, som han har ret i. Nu, hvor året er gået, ved jeg, at det bliver mit
- 10 yndlingscitater fra 2025. Verden er et stort sted. Trump sagde det, da han talte i Israels parlament, Knesset i Jerusalem, efter at fredsforhandlingerne var afsluttet, og krigen i Gaza stoppet. Sammenhængen var vistnok, at han på et tidspunkt havde sagt til sin gode ven, Netanyahu, Bibi, som han kaldte ham, at man nok ikke skulle gøre sig upopulær i hele verden, for verden er et stort sted.
- 15 Og det havde han jo også ret i.

- I øvrigt talte han en hel time i Knesset, hvilket jeg kunne følge direkte på youtube. Han fik sagt en hel del andre ting, som han måske også har ret i. Og en hel del, som han sikkert ikke har ret i. Men alle parlamentsmedlemmer – med en
- 20 enkelt undtagelse, som sikkerhedsvagterne hurtigt førte væk – var meget begejstrede for præsident Trump. De klappede ad ham, næsten uanset hvad han sagde. Undtagen da han pludselig roste de arabiske stater, der skal finansiere fredsftalen. Det er de rigeste stater i verden, sagde han, men rettede så sig selv, for egentlig mener han, at USA er den rigeste stat i verden, men måtte han

indrømme om de arabiske oliestater i Mellemøsten: De har mange penge, ”They have a lot of money”. Så han roste dem, de rige islamiske olieproducerende stater, for deres indsats for freden i Gaza. Det var der ikke så mange bifald til i Knesset i Jerusalem.

30

Men verden er et stort sted, og lige den dag, tror jeg, at Donald Trump og hans gode ven Bibi følte, at de var verdens centrum. Og ærligt talt, jeg sad i et intercitytog på vej fra Jylland til Sjælland og så hele talen på min mobiltelefon, så måske var de faktisk centrum for det store sted, som verden er, lige i det øjeblik.

35

I hvert fald oplevede man, når man så på, at de udstrålede al den magt, der kunne samles: militær, politisk og økonomisk magt (Trump undlod heller ikke at takke en af sine store donorer personligt) – og så må man sige, ud over alt det andet, man også kan sige – at krigen faktisk stoppede den dag.

40

Bombardementerne ophørte. En form for fred opstod. Og hver dag uden drab på uskyldige i Israel og Palæstina er en god dag, må man mene. Verden er et stort sted og verdens magter er mægtige magter. Den dag var de slet ikke i tvivl om, hvor mægtige de var, da de var samlet dér i Jerusalem.

45

Lektielæsningen, vi hørte fra alteret, om lyset, der bryder frem, og Herrens herlighed, der kommer til syne, så jordens folkeslag og verdens konger strømmer til, samtidigt med at alle de jøder, der lever i landflygtighed, vender hjem, er også en tekst om et magtcentrum. Og det er også Jerusalem, nærmere bestemt tempelbjerget, Zion, som bliver centrum for alverden. I al dens skønhed er det en magt-tekst, der forkynder en profeti om, at det engang skal ske, at Israel og Jerusalem skal rejse sig til fordums storhed. Ja, at det skal overgå, hvad det var engang, og blive den prægtigste og mægtigste af alle byer, så også de folkeslag, der før bekæmpede jøderne, og de konger, der tidligere undertrykte dem, vil komme og give deres rigdomme som gaver. De vil underkaste sig jøderne og tilbede Israels Gud. Teksten er så smuk og visionen er så storslået, at man helt kan overse, at den faktisk handler om, at hele verden, der som bekendt er et stort sted, skal samle sig om det ene lille sted i Jerusalem, der skal være dens ubestridte, mægtige centrum. Hele den store verden skal komme i ydmyghed med guld og røgelse som gaver som tegn på deres underkastelse. Det er en af de visioner for fremtiden, som findes i Det Gamle Testamente.

60

Helt sikkert har Matthæus haft den vision i tankerne, da han lod de hellige tre konger komme fra den store verden med gaver af guld, røgelse og myrra for at tilbede det nyfødte Jesus-barn. Men Matthæus’ fortælling er ikke bare

65 fortællingen om, hvordan Esajas' profeti går i opfyldelse. Hele vejen gennem historien er der forskydninger i forhold til det, som Esajas' spåede. Overalt er der noget, som ikke helt passer. Det er jo slet ikke konger, der kommer fra Østen, men vise mænd. De er heller ikke tre, men bare "nogle". De har tre gaver med, men tilbeder ikke Israels Gud i Jerusalem, men et lille barn i Bethlehem. For det
70 er den vigtigste forskydning: Den nye konge ikke skal findes i magtens centrum. Kong Herodes, der står for den politiske, økonomiske og militære magt, kender ikke til en nyfødt kongesøn. For den forventning, der skal opfyldes, er ikke bare forestillingen om et magtcentrum i Jerusalem, som alle folkeslag skal underkaste sig. Det er også håbet om Messias, Davids søn, der skal være Gud med os,
75 Immanuel. Derfor skal han ikke fødes i Jerusalem, men lidt forskudt, i Bethlehem, i Davids by. Forskydningen betyder, at et nyt centrum opstår. Magtcentrum er forlagt, forskudt til barnet Jesus.

Og heraf opstår endnu en forskydning. Den kommer imidlertid først frem i
80 Matthæusevangeliets afslutning, hvor den opstandne Jesus siger: "Mig er givet al magt i himlen og på jorden. Gå derfor hen og gør alle folkeslag til mine disciple, idet I døber dem og lærer dem at holde alt det, som jeg har befaleet jer. Og se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende." Magten forskydes fra at befinde sig et bestemt sted, som alle konger og folkeslag skal komme og underlægge sig, til at
85 være ethvert sted, hvor Jesu dåb og lære udbredes. Derfor er hans magt over alt i verden, og verden er et stort sted.

Så kan man se den sidste forskydning. Hvis han, der har magten over hele det store sted, som verden er, giver sig til kende i et lille barn, forskydes forståelse af
90 det magtfulde. Magten er ikke længere at finde i evnen til at nedkæmpe fjenderne; styrken består ikke længere i at kunne få de andre til at underkaste sig. Det lille barn viser, at den egentlige styrke ligger i at kunne give afkald på sin magt og være magtesløs. Den egentlige magt er at kunne aflægge sig sin styrke og være svag. Eller måske ikke at være svag og være magtesløs, men at kunne
95 undlade at bruge sin styrke og anvende sin magt. Så magthandlingen består i ikke at hævde sig, selv om man har magten til det. Ikke at undertvinge andre, selv om man har styrken til det.

For sådan er Matthæus' forskydelse af den store vision om, at alle konger og
100 folkeslag skal komme til Zion og underlægge sig Israels Gud: Han viser, at ikke magten, men magtafkaldet skal samle de vise fra hele verden, som de vise mænd, der søger barnet i Bethlehem. Og han viser, at den lære skal spredes til hele

105 verden, når hans disciple går ud i hele verden. For verden er et stort sted, og skal
den verden hænge sammen, kan det ikke være ved, at et enkelt folk eller en
enkelt konge hersker over det hele. Så må det være ved at lære om, at den stærke
kan give sig til kende som den svage, den magtfulde som den magtesløse. For så
bliver der i verden også plads til den, der er svag og magtesløs, uden at
vedkommende er underlagt den stærke og magtfulde.

110 Verden er et stort sted. Enhver magt, der alene støtter sig til sin politiske,
økonomiske og militære styrke, vil altid stå i fare for, at en anden magt er
stærkere. Hele tiden vil den være nødt til at demonstrere sin styrke. Enhver fred,
som den magt kan gennemtvinge, er en usikker fred. Kun den magt, der kan
115 udøves uden at undertvinge de magtesløse og uden at undertrykke de svage, kan
skabe en virkelig fred. Der er jeg ikke sikker på, at de tænkte på den dag i Knesset
i Jerusalem. Da fejrede de deres egen magt i deres eget magtcentrum. Men i dag,
som indledningen på epifani-tiden, hører vi, hvordan magten forskydes fra det
centrum til Jesus-barnet og til hele verden, hvor hans lære findes. Og verden er
120 et stort sted.

Kilde

www.kvvv.dk. Med tilladelse fra udgiver.

125 **Kildetype**

Dokumentation på online medie

Tags

Anden tekstrække, Helligtrekonger, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI

130 <https://www.dansketaler.dk/tale/jesper-tang-nielsens-praediken-helligtrekongers-sondag>

135

140